

Lunds Universitet
Sociologiska institutionen

Transparent Maskulinitet

En kvalitativ innehållsanalys av hur transsexuella män framställer och skapar sin maskulinitet på YouTube

Författare: Jesper K. M. Jakobsson

Kandidatuppsats: SOCK04, 15 hp

Vårterminen 2019

Handledare: Lisa Flower

Författare: Jesper K. M. Jakobsson

Titel: Transparent Maskulinitet

Kandidatuppsats: SOCK04, 15 hp

Handledare: Lisa Flower

Sociologiska institutionen, vårterminen 2019

Abstrakt

I föreliggande uppsats studeras hur sex transsexuella män skapar och framställer sin maskulinitet på Youtube. Youtube har kommit att bli en plattform som används av många transsexuella personer. Tidigare forskning har visat på hur Youtube fungerar som en självuppfyllande process där transsexuella personer legitimerar och uppnår en bekräftelse för vilka de är (Jones 2019, Horak 2014). I dessa videoklipp redogörs utförligt och detaljrikt för deras erfarenheter och upplevelser avseende deras transsexualitet. Studiens förhoppning är att mot denna bakgrund kunna utläsa delar av de transsexuella männens maskulinitetskapande utifrån de publicerade Youtube-klippen.

Denna studie har genomförts via en kvalitativ innehållsanalys med fokus på vad de transsexuella männen redogör för i videoklippen samt deras visuella presentation. Det teoretiska ramverket har bestått av konstruktionistiska teorier om maskulinitetsbegreppet i allmänhet och hegemoniska maskulinitet i synnerhet. För att påvisa hur maskulinitetskapandet gör sitt uttryck samt skapas i interaktioner mellan individer antas ett interaktionistiskt perspektiv med hjälp av Goffmans (1956) dramaturgiska teori.

De slutsatser som studien kunnat påvisa är bland annat hur maskulinitetskapandet produceras i interaktioner med andra, utifrån deras redogörelser om vikten av att andra ser på dem som de ser sig själva. Vidare har studien kunnat visa på kroppen som ett centralt instrument för maskulinitetskapande genom de studerade personernas redogörelse för vikten av att förändra kroppen till ett ”maskulint yttre”. Denna prestation uppnås delvis genom den könsbekräftande behandlingen via testosteron eller kirurgiska ingrepp. Men det är även visat i studien att de transsexuella männen lägger stor vikt vid träning och redogör för en önskvärd stor och muskulös kroppstyp, i enlighet med de hegemoniska maskulinitetens kroppsideal. Slutligen har studien även kunnat påvisa att i samband med deras maskulinitetskapande skapas en distans till det feminina. Ur detta kan tolkas att det är i relation till hur de inte vill vara - som de förstår hur de vill vara.

Nyckelord

transsexualism, hegemonisk maskulinitet, maskulinitet, genus, rollskapande, normer

Innehållsförteckning

1. INLEDNING	1
1.1 SYFTE OCH PROBLEMFÖRMULERING	2
1.2 AVGRÄNSNING	2
2. TIDIGARE FORSKNING	3
2.1 GENUS INOM SOCIOLOGIN.....	4
2.2 TRANSSEXUALISM I FOKUS	4
2.2.1 <i>Harold Garfinkel och "Agnes"</i>	5
2.2.2 <i>Transsexualism och identitetskapande online</i>	6
2.3 DISKUSSION KRING TIDIGARE FORSKNING	7
3. TEORI	8
3.1 GENUSSKAPANDE	8
3.2 MASKULINITETSBEGREPPET	9
3.3 DRAMATURGISK TEORI.....	10
4. METOD	12
4.1 METODVAL.....	12
4.2 URVAL.....	12
4.3 ANALYSMETOD	14
4.4 ETISKA ÖVERVÄGANDEN	16
5. ANALYS	17
5.1 VIKTEN AV ATT BLI SEDD SOM EN MAN.....	17
5.1.1 <i>Att "komma ut" är ett heltidsjobb</i>	19
5.2 FÖRKROPPSLIGAD MASKULINITET	20
5.2.1 <i>En man ska vara "stor och stark"</i>	21
5.3 FEMININITET – MASKULINITETENS MOTSATZ	23
5.4 MASKULINITETENS OLIKA FORMER	24
5.4.1 <i>Rollskapande utifrån publik</i>	24
5.4.1.1 <i>"I'm not a transsexual man, I'm a man"</i>	25
7. REFERENSER	29

1. Inledning

Idag kan vem som helst producera och publicera material på internet och kan, tack vare detta nå ut till miljontals människor världen över - genom ett enda knapptryck. Röster som annars kanske inte skulle höras, får idag en möjlighet att ge sina berättelser och upplevelser ett utrymme i den samhälleliga diskursen. Vidare har även sättet vi använder internet genomgått en förändring i samband med sociala mediers utveckling. Enligt en av de ledande psykologerna på människors internetanvändning, Sherry Turkle (2011, 185) har gränsen av vad som anses vara privat och offentlig information suddats ut. Individer tycks leva i en sorts illusion av att sociala medier utgör en privat interaktion mellan nära och kära - trots att materialet är ytterst offentligt (Turkle 2011, 186).

Ett av dessa forum där privatpersoner kan publicera egenproducerat material är videoplattformen Youtube. Idag används Youtube bland annat av många transsexuella personer och deras närvaro ökar för varje dag (Horak 2014; Jones 2019; Raun 2012). I maj 2019 får man över 2 000 000 sökresultat om man söker på ordet "transgender" på Youtube. I jämförelse med 2014 då samma sökning gav ca 600 000 träffar (Horak 2014, 572). Youtube har kommit att bli en viktig plattform för de transsexuella personerna som laddar upp videoklipp men även för de tittare som söker stöd och legitimitet för vilka de är (Horak 2014. Jones 2019).

I denna studie ska jag studera maskulinitetsbegreppet och maskulinitetskapande utifrån sex transsexuella män, vilka alla erhåller en Youtube-kanal¹ där de redogör för sin transsexualitet och sin könsbekräftande behandling. Dessa personer redogör mycket utförligt för deras erfarenheter och upplevelser av deras transsexualitet - allt ifrån barndom, skolgång till vuxen ålder. Att studera maskulinitetskapande utifrån självpresentation på Youtube utgör ett relativt nytt och utforskat område, men där finns mycket material att hämta. Utifrån videoklippens detaljrikedom och visuella presentation ska jag försöka dissekera maskulinitetsbegreppet och studera hur dessa män skapar och framställer sin maskulinitet på Youtube.

---

¹ En Youtube-kanal är en individs egna profilsida på Youtube, där hen publicerar sina egna videoklipp. Andra personer kan välja att prenumerera på dessa kanaler för att hålla sig uppdaterade då ett nytt videoklipp laddas upp av personen.

1.1 Syfte och problemformulering

Genom att studera Youtube-videor, producerade av transsexuella män är studiens förhoppning att kunna nå en förståelse för de transsexuella männens maskulinitetskapande. Syftet med uppsatsen är därför att, med en konstruktionistisk och interaktionistisk utgångspunkt undersöka hur de studerade transsexuella männen skapar och framställer sin maskulinitet på Youtube. Genom att studera maskulinitetsbegreppet samt försöka förstå hur genus skapas i interaktion med andra är min förhoppning att kunna utmärka på vilket sätt deras maskulinitet uttrycks samt huruvida de transsexuella männen följer konventionella mansnormer eller inte.

Mot den ovan nämnda bakgrunden och syftet ska rapporten besvara hur de transsexuella männen skapar och framställer sin maskulinitet på Youtube utifrån följande forskningsfrågor:

- Hur framställer och redogör de transsexuella männen för deras maskulinitetskapande?
- Vilken betydelse har kroppen för de transsexuella männens maskulinitetskapande?
- Vilken relation har de transsexuella männen till femininitet i samband med deras maskulinitetskapande?

1.2 Avgränsning

Studien är avgränsad till att enbart behandla transsexuella män. Valet av att studera maskulinitet och inte femininet grundar sig delvis i att de transsexuella männen är mer representerade på Youtube än transsexuella kvinnor. Antalet personer som söker vård för könsdysfori² ökar i många länder världen över, framförallt bland just biologiskt födda kvinnor, vilket resulterar i att det finns fler transsexuella män representerade (Frisén, Söder & Rydelius 2017). Inom den teoretiserade maskuliniteten finns det även en mycket tydlig hierarki mellan olika maskuliniteter (Connell 2008/1995, 18), vilket jag inte lyckats finna lika tydligt inom femininiteten. Det är mot denna bakgrund jag valt att avgränsa mig till att studera transsexuella män.

Valet av att studera dessa personer på Youtube är mot bakgrund av att Youtube som plattform har expanderat enormt mycket de senaste åren (Youtube u.å.). Forskning visar även att Youtube har kommit att bli en mycket viktig plattform för transsexuella personer där de utbyter kunskap och erfarenheter med varandra (Horak 2014. Jones 2019). Även det faktum att vår förändrade inställning till sociala media och att individer blir allt mer privata i dessa forum gör det

---

² Könsdysfori innebär att man lider, eller upplever hinder på grund av att ens könsidentitet inte överensstämmer med ens biologiskt tilldelade kön (RFSL Ungdom 2019)

intressant att använda YouTube för att få en inblick i deras maskulinitetskapande (Townsend & Wallace 2016, 3).

Då studiens frågeställningar berör de transsexuella personernas maskulinitetskapande har jag valt att avgränsa studien till de transsexuella personer som identifierar sig som män och som vill eller har genomfört en könsbekräftande behandling. Denna behandling erbjuds personer som diagnostiserats med könsdysfori. Diagnosen ställs först efter en längre utredning utförd av läkare, kuratorer och psykologer.³ Behandlingen kan bestå av hormontabletter, röstförändring, kirurgiska ingrepp, hårborttagning samt juridisk ändring av könstillhörigheten (Friedman 2019). Könsdysfori kan uppträda i olika former och kan innebära en konstant eller temporär känsla. Könsdysfori behöver även inte innebära en känsla av att vilja tillhöra det ”andra” könet, utan kan vara en känsla av att inte vilja tillhöra något kön alls. Därför upplever inte alla personer med könsdysfori ett behov av att genomgå en psykisk och fysisk behandling utan det kan vara tillräckligt att vidta egna åtgärder. Exempelvis genom frisyr, kläder och andra yttre attribut (Friedman 2018).

Tidigare forskning på transsexuella personer på Youtube visar att majoriteten av dessa användare är ungdomar, mellan åldrarna 17 till 25 (Horak 2014; Jones 2019). Jag har nått samma slutsats vid min översikt över de transsexuella användarna på Youtube. Då det är en relativt enhetlig åldersgrupp bland de transsexuella personer som finns representerade på Youtube har jag inte ansett det vara nödvändigt att avgränsa studieområdet enligt en specifik åldersram. De personer som förekommer i denna studie är mellan åldrarna 19 – 28 som i jämförelse med den tidigare forskningen kan anses vara relativt representativt för de transsexuella personer som publicerar på Youtube.

2. Tidigare forskning

Följande avsnitt avser att behandla den tidigare forskningen kring genuskapande och transsexualism. Först redogörs för ett historiskt perspektiv gällande genusforskningens utveckling inom sociologin. Sedan presenteras Harold Garfinkels (1967) berömda studie, ”Agnes”. Till sist redogörs för relevant forskning på transsexuella personer på Youtube för att positionera och visa på denna studies relevans i dagens forskningsläge.

---

³ Om behandling ska erbjudas beslutas av Rättsliga rådet (Socialstyrelsen 2019).

2.1 Genus inom sociologin

Genusforskningen är en relativt ny gren inom den sociologiska akademien. I början av 1970-talet uppkom diskussionen kring genus i samband med den feministiska rörelsen. Genusforskningen var liksom den feministiska rörelsen en kritik mot akademiska discipliner, så som sociologi, för att ha exkluderat kvinnliga studieobjekt. Den sociologiska forskningen hade präglats av att studera mansdominerade yrken samt samhällsrum där männen dominerade (Wharton 2012, 5).

Under genusforskningens intåg inom sociologin betraktades emellertid begreppet genus synonymt med studiet av femininitet och kvinnor (Wharton 2012, 5). På senare tid har detta kommit att ändras. I dag sker mer forskning på maskulinitet och män utifrån ett genusperspektiv samt så har forskningen kommit att fokusera mer på variationer inom respektive könskategori (Wharton 2012, 6). Dessa variationer syftar exempelvis till kulturella inverknings på genus eller de hierarkiska ställningarna inom maskuliniteten (Wharton 2012, 7; Connell 2008/1995). Genusforskning idag sker även i två olika delar. Dels inom just ämnet genusvetenskap men även som genusforskning inom andra ämnesspecifika områden som exempelvis kriminalitet, arbetsmiljöfrågor med mera (Nationella Sekretariatet för Genusforskning 2016).

2.2 Transsexualism i fokus

Forskning på området transsexualism berör till största del huruvida könsdysfori kan förklaras utifrån biologiska eller sociala faktorer. Forskning idag är relativt överens om att könsidentiteten är präglad av biologiska förklaringar. Men att eventuella sociala faktorer inte kan uteslutas som en bidragande faktor (Frisén et al. 2017). Denna debatt har fått ett nytt uppsving i och med att antalet människor som söker vård för könsdysfori ökar över hela världen, särskilt bland unga (Frisén et al. 2017). I Sverige fick ca 1 050 personer fastställd diagnos om könsdysfori år 2018 i jämförelse med ca 250 personer år 2011 (RFSL 2019). Varför antalet personer som söker vård för könsdysfori ökar är oklart men det kan antas att det beror på en större öppenhet och kunskap kring könsuttryck och könsidentitet samt en större tillgång till behandling (Salmi 2017).

För denna studie är det inte relevant om personen ifråga upplever könsdysfori på grund av biologiska eller sociala faktorer. Det är dock intressant att lyfta att dagens forskningsläge inte klarlagt bakgrundsfaktorer till transsexualism, vilket visar på områdets komplexitet. Detta lämnar även utrymme att försöka förklara de transsexuella människans maskulinitetskapande utifrån sociala konstruktionistiska teorier.

2.2.1 Harold Garfinkel och "Agnes"

Inspirationen till denna studie kom då jag läste Harold Garfinkels (1967) berömda studie på Agnes. Studien berörde en transsexuell kvinna som är känd under namnet Agnes. Garfinkel fick kontakt med henne under 50-talet på *University of California* (UCLA) (Garfinkel 1967, 118). Då Agnes kontaktade vården diagnostiserades hon som intersexuell, vilket innebär att en person innehar anatomiska skillnader i exempelvis uppsättningen av gener och könshormoner. Detta medför att anatomin inte entydigt kan visa vilket kön personen tillhör. Denna diagnosättning medförde att Agnes tilläts genomgå en könsoperation för att korrigera hennes könsorgan (Garfinkel 1967, 121).

Det visade sig senare dock att Agnes i själva verket tagit östrogena hormontabletter av sin mamma i tidig ålder vilket medfört att hon haft både manliga och kvinnliga hormoner i kroppen. Detta innebar att Agnes inte hade en intersexuell diagnos utan att det varit hennes egna val att tillföra kvinnliga hormoner (Garfinkel 1967, 285–290). Garfinkel (1967) som intresserade sig över hur Agnes lyckades skapa sin femininitet såg detta som ett tydligt bevis på hur genus konstrueras av individer. Agnes ville framstå som en "normal och naturlig kvinna" (Garfinkel 1967, 122) och skapade sitt genus därefter. Hon hade antagit de sociala normer och förväntningar som åläggs kvinnor för att övertyga sin omgivning att få genomgå den könskorrigering processen (Garfinkel 1967, 285–290).

Garfinkel (1967, 129) belyste att Agnes "var tvungen att vara 120 procent kvinna" för att övertyga sin omgivning att acceptera henne som kvinna. I West och Zimmermans (1987, 133) analys av Garfinkels (1967) studie belyser de en skillnad mellan Agnes könskategori och genus. Biologiskt födda kvinnor kan ses som "icke-feminina" utan en direkt följd av att de faller utanför könskategori kvinna, eller betraktas som "icke-kvinnor". Agnes å andra sidan var ständigt tvungen att "övertyga" sin omgivning om att hon var en kvinna genom att leva upp till stereotypa könsnormer och yttre attribut förknippade till kvinnor. West och Zimmerman (1987, 134) belyser att dessa normer och attribut sträcker sig längre än kläder och utseende – det handlar om mer underliggande strukturer i hur det är att *vara* en kvinna. Agnes beskrev att hon återkommande var en "hemlig lärling" genom att studera kvinnors beteende, genom vilket hon lärde sig hur man "beter sig som en dam" (Garfinkel 1967, 146).

2.2.2 Transsexualism och identitetsskapande online

Laura Horak som är professor i filmvetenskap vid Carleton University har studerat hur antalet vloggar⁴ avseende transsexuella personer ökat de senaste åren samt dess effekt på transsexuella normer. Horak (2014, 572) belyser att intresset för att studera transsexuella personers identitetsskapande via medier och internet började redan under 1990-talet (t.ex. Whittle 1998; Gauthier & Chaudoir 2004; Hill 2005; O'Riordan 2005). Det tillgängliga materialet var då bland annat självbiografier, bloggar, tidningsartiklar och dokumentärer. YouTube uppfanns först 2005 och har enligt Horak (2014, 573) varit en mycket viktig plattform för den transsexuella gemenskapen idag. I Horaks (2014) studie presenteras hur transsexuella vloggar fungerar som normskapande och identitetsskapande för den transsexuella gemenskapen. Genom att studera vloggar på Youtube av transsexuella personer fann hon att det finns delade meningar i denna plattforms positiva effekter. Horak (2014, 574–575) visar på att vissa transpersoner menar att dessa vloggar skapar en ensidig och klichéartad bild av om vad det innebär att vara trans.

Likt Horaks (2014) studie publicerades nyligen en studie av sociologen Lucy Jones (2019) som behandlar två transsexuella personer på Youtube. Studiens huvudsakliga fokus var att studera betydelsen av deras vloggar i deras egna identitetsskapande samt vad vloggar av transsexuella personer har för betydelse för den transsexuella gemenskapen (Jones 2019, 85). Hon belyser att vloggarna fungerar som en självuppfyllande process där de två studerade personerna legitimerar och uppnår en bekräftelse för vilka de är. Vloggarna innehar även en stor betydelse för tittarna som kan validera sina egna känslor och identiteter gentemot videoklippen (Jones 2019, 97). Jones (2019, 99) problematiserar vidare Youtube och dess funktion för transsexuella personer genom att belysa att det transsexuella identitetsskapandet är präglad av heteronormativa normer. Både Horak (2014) och Jones (2019) har ett tydligt fokus på hur de studerade skapar och legitimerar sin roll som transsexuella. I denna uppsats diskuteras även detta för att nå en förståelse över hur en transsexuell identitet placeras inom maskuliniteten. Jag intar även ett större fokus på de studerade personernas roll som män och hur de i sin könsbekräftande process anammar de maskulina förväntningarna och normerna.

Horak (2014) och Jones (2019) lyfter fram den danske sociologen Tobias Raun (2012) och hans studie på transpersoners självpresentation på YouTube - ”*Out online: Trans Self-Representation*

---

⁴ En vlogg är en sammanföring av orden ”video” och ”blogg”. Ordet innebär att en person periodiskt laddar upp videoklipp innehållande berättelser eller videoupptagningar från vardagliga händelser, istället för att publicera texter i enlighet med en traditionell blogg.

and Community Building on YouTube". Rauns (2012) studie är välarbetad och omfattande avseende hur transsexuella personer skapar identiteter och en sorts gemenskap inom det transsexuella kollektivet genom deras vloggar. En del av studien omfattar tre transsexuella män samt deras identitets- och maskulinitetsskapande. Han har studerat deras videoklipp på YouTube med fokus på den visuella gestaltningen (Raun 2012, 9–10). Raun (2012, 11) belyser i sin studie att han inte intresserar sig för hur Youtube fungerar som en plattform där de transsexuella männens livsberättelser studeras utifrån hur kön och genus (re)produceras. Raun (2012, 10) kallar sig själv för en visuell kulturell teoretiker och han intresserar sig istället för genus som en förkroppsligad känsla. Detta genom att studera kroppens betydelse i framställning och identitetsskapande (Raun 2012, 173). Större delen av studien avseende de transsexuella männen och maskulinitetsskapande behandlar exempelvis muskelmassa, skäggväxt och kroppens centrala del i de studerade Youtube-klippen (Raun 2012, 150–170).

I min studie intresserar även jag mig för kroppen och det visuella i videoklippen. Jag intar dock ett större fokus på personernas berättelser och innehållet i videoklippen. Vidare är jag intresserad av Youtubes funktion i kön och genus (re)produktion, till skillnad från Raun (2012). Vidare visar även den presenterade forskningen på, att tidigare fokus legat på identitetsskapande och Youtubes roll för den transsexuella gemenskapen. Detta är intressant att lyfta i min analys men denna studie intar dock ett större fokus på att diskutera maskulinitetsskapandet snarare än ett transsexuellt identitetsskapande, som synbarligen varit fokus i Horak (2014), Jones (2019) och Rauns (2012) studier.

2.3 Diskussion kring tidigare forskning

Denna uppsats är inte ämnad att studera de transsexuella personerna utifrån forskning och teorier om transsexualism utan den kommer att behandla deras maskulinitetsskapande utifrån genusteorier. Jag anser att Garfinkels (1967) studie på Agnes är ett tydligt exempel på hur studier av transsexuella personer kan ge en djupare förståelse över de normer och förväntningar som föreligger de binära könskategorierna. Att Agnes "var tvungen att vara 120 procent kvinna" (Garfinkel 1967, 129) visar på att en studie av transsexuella personer tydligt kan visa vad dessa personer tvingas anta för att övertyga sin omgivning och "passera" (Goffman 2014/1990, 55) som det kön de anser sig tillhöra.

Som visats på den ovan nämnda forskningen har tidigare fokus delvis legat på hur de transsexuella vloggarna fungerar som ett identitetsskapande för de transsexuella normerna och den transsexuella gemenskapen. Olikt Horak (2014), Jones (2019) och Raun (2012) har denna studie ett tydligare fokus på maskulinitetsskapande snarare än identitetsskapande som

transsexuell. Jag intresserar mig för hur genus och kön kan analyseras utifrån de studerades livsberättelser samt visuella presentation. Därav är det av intresse att studera dessa personer utifrån genusteorier och maskulinitetsbegrepp.

3. Teori

Det teoretiska ramverket för uppsatsen består av ett konstruktionistiskt perspektiv på genus- och maskulinitetsbegreppet. Detta förtydligas genom Candace West och Don H. Zimmermans (1987) artikel "*Doing gender*" samt Raewyn Connells (f.d. Robert Connell) (2008/1995) teoretiserade maskulinitetsbegreppet. För att vidare studera på vilket sätt de transsexuella männens maskulinitetskapande praktiseras av dem själva samt inför andra, används teori om symbolisk interaktionism. Detta utgörs av Erving Goffmans (1956) dramaturgiska teori om identitetsskapande och självpresentation samt Goffmans (1956) begrepp "frontstage" och "backstage".

3.1 Genusskapande

I denna studie antas ett konstruktionistiskt perspektiv på begreppet genus. Med andra ord menas att genus inte är statisk och oförändrat i relation till social interaktion utan istället uppstår i samband med det. Den konstruktionistiska synen på genus dominerar den sociala genusteorin och är ett centralt tema inom genusforskningen (Connell 2008/1995, 69).

För att vidare redogöra för vad ett konstruktionistiskt synsätt på genus innebär, presenterar jag Candace West och Don H. Zimmermans (1987, 126) berömda artikel "*Doing gender*". Artikeln behandlar hur genus konstrueras och produceras i interaktion med andra. Att skapa genus, menar West och Zimmerman (1987, 137), är att skapa skillnader mellan män och kvinnor som inte tillhör det naturliga eller biologiska. I artikeln belyser West och Zimmerman (1987, 127) vikten av att skilja på tre centrala begrepp i skapandet av genus: kön, könskategori och genus. Kön motsvarar det biologiskt tilldelade könet vid födseln. Detta bedöms utifrån det synliga könsorganet eller barnets hormonella uppsättning. Det andra begreppet, könskategori är där en individ placeras av andra i det dagliga livet genom att uppfylla de satta kriterierna för respektive kön. Kön och könskategori behöver dock inte överensstämma, det är möjligt att byta könskategori även om inte alla könskriterier uppfyllts (West & Zimmerman 1987, 127). Till sist redogörs för begreppet genus som definieras av de sociala normer och förväntningar som åläggs respektive könskategori (West & Zimmerman 1987, 127).

West och Zimmerman (1987, 126) argumenterar för att genus konstrueras och produceras som en rutinartad, metodisk och återkommande prestation i interaktion med andra. Med andra ord

konstrueras och reproducerbaras genus varje dag, i varje given situation (West & Zimmerman, 140). Detta avsnitt avseende ett konstruktionistiskt perspektiv på begreppet genus utgör inte någon direkt teoretisk ståndpunkt. Dock visar detta på uppsatsen analytiska angreppssätt när det gäller analysen och diskussionen kring de studerades maskulinitetskapande.

3.2 Maskulinitetsbegreppet

Sociologen Raewyn Connell (f.d. Robert Connell) har länge studerat och teoretiserat maskulinitetsbegreppet. I ett av hennes mest kända verk *Maskuliniteter* (2008/1995) studerar hon begreppet och visar på dess mångdimensionella karaktär och hur olika maskuliniteter förhåller sig till varandra.

I forskning kring maskuliniteter uppkommer begreppet ”hegemonisk maskulinitet” (Connell 2008/1995; Messerschmidt 2004). Den hegemoniska maskuliniteten syftar på den maskulinitet som står högst upp i hierarkin över andra typer av maskuliniteter. Den hegemoniska maskuliniteten bekräftas genom sociala genuspraktiker vilka upprätthåller de patriarkala strukturerna och legitimerar den manliga överordningen (Connell 2008/1995, 115). Connell (2008/1995, 115) menar vidare att den hegemoniska maskulinitetens uttryck har varierat under historien och mellan kulturer. Däremot kan sägas att institutionell makt och auktoritet är ett tydligt kännetecken för den hegemoniska maskuliniteten oavsett historisk tidpunkt eller kulturell kontext (Connell 2008/1995, 115). Vidare redogör Connell (2008/1995, 117) för att det är få som faktiskt lever upp till den hegemoniska maskulinitetens normer och förväntningar, men ändå skördar de patriarkala fördelarna ifrån den.

Vidare redogör Connell (2008/1995, 97) för att kroppen är ofrånkomlig när det gäller maskulinitetskapande. Dock problematiserar hon detta genom att förklara att kroppen är, liksom maskuliniteten föränderlig över tid och rum. Kroppen som begrepp är mer komplext än den binära uppdelningen mellan män och kvinnor (Connell 2008/1995, 97). Avseende det hegemoniska kroppsidealet belyser Connell (2008/1995, 94) att männens överrepresentation i atletiska sammanhang präglade idealen. Utifrån detta har det skapats ett ideal av att manskroppen ska vara stor, stark och funktionell (Connell 2008/1995, 94). Kroppens funktion i maskulinitetskapandet och mannens storlek och styrka har även blivit ett medel för att utöva och uttrycka en auktoritet över kvinnan (Connell 2008/1995, 96). Att den hegemoniska maskuliniteten i viss mån är förkroppsligad skapar även en sårbarhet för de kroppar som inte kan utföra de handlingar som krävs och förväntas av den (Connell 2008/1995, 95), vilket kan resultera i marginalisering utanför den hegemoniska maskuliniteten.

Connell (2008/1995, 71) belyser vidare att det inte är tillräckligt att urskilja olika typer av maskulinitet, utan även hur de relaterar till varandra. Exempelvis genom skapandet av relationer som utesluter, trakasserar, normerar vissa egenskaper inom maskuliniteten (Connell 2008/1995, 71). I den moderna västvärlden är exempelvis främst den heterosexuella maskuliniteten som förknippas med den hegemoniska maskuliniteten. Den homosexuella och emotionella maskuliniteten är i underläge (Connell 2008/1995, 116). Vidare redogör hon för hur femininet och homosexualitet fungerar som ”en förvaringsplats för allt som symboliskt utestängts från den hegemoniska maskuliniteten” (Connell 2008/1995, 117). Connell (2008/1995, 80–81) belyser även att maskulinitet förstås i relation till femininitet och vice versa. De skapar mening åt varandra och studeras som kulturella motsatser.

Connell (2008/1995, 69) belyser dessutom hur maskuliniteter konstrueras och reproduceras i den sociala praktiken och hon redogör för hur exempelvis ekonomiska omständigheter och organisatoriska strukturer bidrar till att skapa maskulinitet. Exempelvis skiljer sig maskulinitetsnormerna mellan arbetarklassen på fabriksgolvet och medelklassen på kontoret (Connell 2008/1995, 95).

3.3 Dramaturgisk teori

Den dramaturgiska teorin är en variant av den symboliska interaktionismen, vilken intar ett perspektiv att samhället inte är en fristående och beständig struktur. Istället studeras samhället utifrån att det ständigt skapas och förändras genom interaktioner mellan individer (Scott 2015, 16). Den dramaturgiska teorin utvecklades av sociologen Erving Goffman (1956) och intar ett interaktionistiskt perspektiv för att förklara människors identitetsskapande. Teorin liknar det sociala samspelet vid en teaterscen där sociala aktörer uppträder, presenterar och strategiskt skapar olika versioner av sig själva i varierande situationer – likt skådespelare inför en publik (Goffman 1956, Preface). Vilka roller eller strategier en individ antar är beroende av den sociala kontexten, gruppvärderingar och normativa förväntningar som föreligger i varje given situation (Goffman 1956, 10). Individer skapar dessa roller genom vad Goffman benämner som ”intrycksstyrning” (1956, 70) vilket är det instrument individer använder för att skapa sin självpresentation.

En individs agerande och identitetsskapande präglas av en fasad som omedvetet eller avsiktligt kontinuerligt visas för att definiera sig själv inför publiken (Goffman 1956, 13). Fasaden består delvis av en situationell inramning, det vill säga rekvisitan som tillhandhålls i framträdandet exempelvis platsen, miljön och dekoren (Goffman 1956, 14). Fasaden innehåller även individens egna ”personliga fasad” (Goffman 1956, 13). Dessa fasader är vad Goffman (1956)

kallar ”expressiva tillgångar” (1956, 13) och utgör det instrument som används i ”intrycksstyrningen” (Goffman 1956, 70). De ”expressiva tillgångarna” tillhörande den ”personliga fasaden” delar Goffman (1956) in i två kategorier – ”utseende” och ”manér” (1956, 15). Utseende definieras av fixerade premisser som exempelvis social status, etnisk bakgrund och kön (Goffman 1956, 15). Avseende kön, menar Goffman (Goffman 1976, 69–77) att individer agerar utifrån ett ”genusuttryck” som består av de konventionella stereotyperna av respektive kön. Goffman (1976, 69–77) menar emellertid att dessa karaktärsdrag inte nödvändigtvis är en följd av det biologiskt tilldelade könet, utan utgörs snarare av interaktiva uttryck avseende hur en individ vill porträttera sig själv. Den andra kategorin inom den ”personliga fasaden” (Goffman 1956, 15) är ”manér” och utgör de tillgångar som är föränderliga och kan variera i olika givna situationer, exempelvis en individs känsloliv, talmönster och gester. Vidare menar Goffman (1956) att individers rollskapande inte alltid utgörs av en helt egen önskvärd presenterad roll. Individer inom en viss kategori (social status, kön etc.) förväntas eller till och med är skyldiga att agera lika utifrån samma fasad (Goffman 1956, 17). Dessa fasader tenderar att institutionaliseras i termer om de förbestämda förväntningarna för en given kategori - fasaden blir således en ”kollektiv representation” (Goffman 1956, 17).

En individs uppträdande sker i vad Goffman (1956) benämner som ”frontstage” (1956, 78). I denna främre region sker all interaktion och här föreligger krav och förväntningar på en individs uppträdande (Goffman 1956, 13). Den främre regionen består av den ovan nämnda inramningen (plats, miljö, dekor) samt individens ”personliga fasad” (Goffman 1956, 15). En individs uppträdande i den främre regionen förbereds i den bakre, ”backstage” (Goffman 1956, 69) och utgör en individs privata rum som är bortom publikens ögon. Gränsen mellan ”frontstage” och ”backstage” definieras av vårt uppträdande. För att exemplifiera denna rörelse mellan ”back- och frontstage” använder Goffman (1956, 73) en mask som metafor, för hur en individ kan framhäva önskade egenskaper samt dölja oönskade egenskaper i en given situation. Masken utgör det rollskapande som jag exemplifierat ovan. En individ plockar således fram olika masker för olika situationer (Goffman 1956, 9).

Avseende en persons uppträdande utgör publiken en viktig roll i att acceptera eller avvisa de uppträdande rollerna. Publiken granskar självpresentationen kontinuerligt och rollerna krävs därför vara övertygande (Goffman 1956, 10–11). Goffman (2014/1990, 84) redogör även för vikten av att en roll är övertygande för att en individ ska kunna ”passera” inom olika situationer och kontexter. Exempelvis förväntas det finnas en överensstämmelse mellan en persons utseende

och manér för att rollen ska anses vara övertygande (Goffman 1956, 15). Exempelvis att en person med en viss social status eller kön agerar efter de satta förväntningarna. Det är utifrån denna interaktion och utbyte som självpresentationen skapas. Vidare utgör det även en fördel i rollskapandet om inramningen, utseendet och manéret överensstämmer. Då en individ även har tillgång till en inramning med tillhörande medel underlättas rollskapandet (Goffman 1956, 16). Exempelvis kan en plats, där en individ känner sig otrygg eller främmande leda till nervositet eller osäkerhet - vilket resulterar i att den önskade presentationen inte lyckas och individen passerar inte i den önskvärda rollen.

4. Metod

I följande avsnitt redovisas och diskuteras kring den valda kvalitativa metoden samt valet av Youtube som empiriskt material. Vidare redogörs för urval och analysarbetets tillvägagångssätt. Till sist diskuterar jag de etiska överväganden som gjorts av att studera människor på YouTube utan deras samtycke och vetskap samt om YouTube-videor ska anses vara offentliga.

4.1 Metodval

För att besvara min forskningsfråga har jag valt att genom en kvalitativ innehållsanalys, studera YouTube-videor avseende personer som antingen genomgått eller är under processen att genomgå en könsbekräftande behandling. Jag har intagit ett konstruktionistiskt perspektiv på begreppet genus och studerar maskulinitetskapandet därefter. Materialet har sedan studerats genom initial och selektiv kodning vilket har hjälpt mig att utkristallisera centrala begrepp och teman gällande de studerades maskulinitetskapande.

Jag har även använt en ”induktiv metod” för att förena de teoretiska och praktiska momenten. Den induktiva metoden karaktäriseras genom att det teoretiska ramverket har framställts från den observerade empirin (Bryman 2011, 28). Jag har praktiserat detta genom att först sammanställa materialet och utmärka centrala begrepp och teman med anknytning till studiens forskningsfråga. Utifrån detta har sedan det teoretiska ramverket skapats.

4.2 Urval

För att hitta relevanta YouTube-kanaler att studera har jag utgått ifrån ett målstyrt urval. Vilket innebär att mitt urval har en direkt förankring till min forskningsfråga (Bryman 2011, 350). Det målstyrda urvalet innebär att jag valt objekten för studien baserat för deras attribut (Denscombe 2014, 245). Till en början var tanken att studiens omfång endast skulle innefatta svenska personer på YouTube. Detta på grund utav pragmatiska skäl som exempelvis tid och språk. För

att hitta relevant material använde jag mig av Youtubes egna sökningsfunktion. Jag använde sökorden: "*Transsexuell man*" och "*Transsexuell*". Jag insåg dock snabbt att det inte fanns tillräckligt med relevant material på svenska för att genomföra studien och jag valde därför att även inkludera engelsktalande personer. Jag använde då sökorden: "*Transsexual man*", "FTM"⁵, "*FTM transsexual*" samt "*FTM transition*". Även dessa sökningar genomfördes i Youtubes egna sökningsfunktion.

Att studera personer från olika kulturer och nationella tillhörigheter kan anses vara problematiskt mot bakgrund av att tidigare forskning visat kulturens inverkan på maskulinitetens uttryck. Emellertid har denna forskning inte kunnat mäta skillnaderna eller visa på hur dessa är fördelade över befolkningen (Connell 2008/1995, 18). Samtidigt föreligger det gemensamma intressen inom den hegemoniska maskuliniteten oavsett kulturell kontext - hur detta tillämpas skiljer sig även på individuell nivå (Connell 2008/1995, 115). Samtidigt belyses att maskuliniteten inte är statisk i förhållande till den sociala interaktionen – utan snarare skapas igenom den (Connell 2008/1995, 69). Denna studies syfte är att försöka redogöra för de studerade transsexuella männen egna maskulinitetskapande utifrån allmänna konventioner avseende maskulinitet och hegemoni. Jag menar därför att det inte försvagar studiens reliabilitet eller validitet att personerna härstammar från olika länder, då studiens syfte ligger i att förklara de transsexuella männen individuella maskulinitetskapande utanför kulturell påverkan.

Vidare har jag även använt en urvalskombination mellan ändamålsenligturval samt snöbollsurval. På YouTube finns funktionen "likande kanaler" som presenteras på varje enskild kanal. Denna funktion rekommenderar sex andra kanaler vilka bestäms genom en avancerad algoritm baserat på bland annat den ursprungliga kanalens innehåll (YouTube Creator Academy u.å). Jag använde mig av denna funktion för att finna fler kanaler som behandlade transsexuella män och deras upplevelser. Totalt genomgick jag ca 25 olika kanaler via denna urvalskombination.

Jag skapade sedan en urvalsram, som används för att välja ut det material som är av relevans för studien (Bryman 2011, 311). Denna urvalsram bestod av fyra huvudsakliga kriterier som användes för att utmärka vilka personer som var av intresse för studien. Dessa fyra kriterier var följande. (1) Att personen är född biologisk kvinna men identifierar sig som man, (2) att personen antingen har genomfört eller är under processen att genomföra en könskorrigering behandling, (3) att personen lagt upp videoklipp som redogör för den könskorrigering

---

⁵ Förkortning av "Female to Male"

processen och till sist (4) att personen lagt upp videoklipp som redogör för personens upplevelser kring sin könsdysfori. Detta urval gick relativt fort då jag ibland kunde utesluta videor på grund av videoklippets titel (exempelvis att det framgick tydligt att klippet handlade om en film eller dataspel).

Denna urvalsram resulterade i att jag fann totalt sex personer vars YouTube-kanaler utgör materialet för studien. På dessa kanaler behandlar inte alla videoklipp den könskorrigering behandlingen eller personens könsdysfori. Det finns många videoklipp som behandlar helt andra ämnen och som inte anses vara relevanta för studien. Sammanlagt utgörs studien av 28 videoklipp av varierande längd. Det empiriska materialet samlades in under april månad 2019. De sex personer som används i studien är mellan åldrarna 19 - 28 år. Videoklippen som används är inspelade mellan 15 september 2009 fram till 12 januari 2019.

4.3 Analysmetod

Även då fokus legat på de transsexuella männens berättelser utgörs inte analysen av en narrativ metod. Detta på grund utav att de flesta klippen är relativt korta (cirka 5–10 minuter). Jag ansåg att det skulle vara svårt att finna stöd i den narrativa analysen mot bakgrund av de korta narrativen. Därför är vald analysmetod en kvalitativ innehållsanalys.

Då jag hade valt ut de relevanta videoklipp som utgjort materialet för studien påbörjade jag en så kallad ”sektiv transkribering”. Den selektiva transkriberingen innebär att man begränsar transkriberingen till utvalda delar (Denscombe 2014, 395). Jag valde att genomföra detta på grund av att det fanns mycket information i videoklippen som låg utanför studiens intresseområde. Exempelvis långa intron som innehåller betald marknadsföring eller långa passager i videoklippen som exempelvis behandlade tips på resmål, restauranger eller aktiviteter.

Analysen av materialet genomfördes genom kodning av de olika videoklippen. Detta innebär att jag letade efter relevanta etiketter och teman som jag ansåg vara betydelsefulla för forskningsfrågan (Rennstam & Wästerfors 2015, 36). Enligt Bryman (2011, 523) är det viktigt att påbörja detta tidigt för att nå en bred förståelse av data och hjälp att hitta relevanta teorier. En vanligt förekommande kritik till kodning som metod inom kvalitativ analys är att risken att förlora kontexten blir signifikant. Genom att plocka ut och markera fragment i texten riskerar den sociala kontexten samt den narrativa analysen att gå förlorad (Bryman 2011, 526). Detta är en problematik jag har varit medveten om och arbetat emot. Jag anser att kodning fungerar för denna studie då det hjälper mig att utkristallisera de relevanta delarna av vad som sägs i de olika

klippen med den fokus på innehåll som innehållsanalysen utgör. Med hjälp av kodning har jag även kunnat finna gemensamma teman mellan alla de olika klippen som utgör materialet i studien.

Till en början utgjordes kodningen av en ”initial kodning”. Detta innebär att jag tittat igenom materialet och markerat i stort sett varje mening som beträffat den transsexuella könskorrigeringen (Rennstam & Wästerfors 2015, 36). I den initiala kodningen är det viktigt att vara så öppen som möjligt för att inte gå miste om relevant information (Rennstam & Wästerfors 2015, 75). Detta hjälper mig att snabbt kunna utläsa vilka delar av materialet som behandlar den transsexuella könskorrigeringen samt hur detta beskrivs i klippen. Efter att jag genomfört den initiala kodningen genomför jag en mer ”selektiv kodning” där jag intar ett mer målinriktat och fokuserad kodningsstrategi för mer generella insikter. Denna strategi bestäms av de etiketter från den initiala kodningen som jag märker uppkommit frekvent (Rennstam & Wästerfors 2015, 76).

Min selektiva kodning präglas av de teoretiska utgångspunkter som jag använt i analysen. Den selektiva kodningen utgjordes därför av Raewyn Connells (f.d Robert Connell) (2008/1995) maskulinitetsbegrepp. Etiketter som var intressanta var maktbegrepp, kroppens roll i maskulinitetsskapandet, syn på femininitet samt maskulina identitetsbegrepp. Den selektiva kodningen lade fokus på personernas självpresentation. Dessa etiketter grundades i Goffmans (1956, 1976) dramaturgiska teori vilken utgör en del av teoretiska ramverket. Kodningen utgick främst av de studerade personernas egna berättelser men även den visuella presentationen.

Vidare i analysarbetet har jag använt mig av analysmetoden, ”analytic bracketing” (Rennstam & Wästerfors 2015, 54). Metoden syftar till att erhålla en naturalistisk och konstruktionistiskt ansats i analysarbetet. Med andra ord skilja på ”vad” som visas och ”hur” det visas (Rennstam & Wästerfors 2015, 54). Jag har genom denna parentessättning studerat fenomenet maskulinitet utifrån de transsexuella människors utsagor och på så sätt försökt utmärka ”vad” maskulinitet är och ”hur” det framställs. Jag har även i denna del av analysmetoden utnyttjat det faktum att jag har tillgång till deras visuella presentation (exempelvis kläder, muskler, kroppsbe håring etcetera). Vidare har jag även, för att behålla autenticiteten i vad som sägs i de studerade klippen, valt att inte översätta de engelska citaten som publiceras i texten. Vidare belyses att metoden om analytic bracketing är något som ska ske temporärt för att sedan överskridas, genom att sammanföra *vad-* och *hur-frågorna* i analysen (Rennstam & Wästerfors 2015, 80).

4.4 Etiska överväganden

Sociala medier är fortfarande ett relativt nytt fenomen och har påverkat det sociala samspelet avsevärt de senaste åren och gränsen mellan privat och offentligt tycks suddats ut (Turkle 2011, 185 – 186). Individer tenderar att agera utifrån en sorts illusion att offentliga profiler eller chatterum på sociala medier utgörs av privata interaktioner eller konversationer (Turkle 2011, 185). I studier som använder sig av sociala medier krävs därför en etisk diskussion avseende om materialet som presenteras på internet ska anses vara offentligt eller privat. Nedan följer därför de etiska överväganden jag antagit i denna studie avseende det empiriska materialet.

Då en individ skapar ett konto på en plattform som exempelvis Facebook, Instagram eller Youtube måste personen alltid acceptera ett användaravtal. I avtalet framkommer det bland annat att informationen och materialet som publiceras kan komma att användas av tredje part (Townsend & Wallace 2016, 5). Ur denna synvinkel är frågan ganska klar, om personen har accepterat dessa förhållanden som nämnts i användaravtalet så kan materialet anses vara offentligt. Forskarna Boyd och Crawford (2012, 672) problematiserar dock detta ytterligare och menar att forskare inte kan bortse från de grundläggande etiska principerna, enbart mot bakgrunden att materialet kan anses vara offentligt. Här understryks det centrala inom forskningsetik, nämligen samtycke. Jag kan välja att tolka användaravtalet och materialets offentlighet som ett implicit samtycke till studien då användaravtalet tillåter tredje part att använda materialet. Men vi kan även välja att tolka samtyckeskravet som att personen i fråga själv måste ge samtycke till att figurera i just denna studie. Bryman (2011) betonar att samtyckeskravet är en mycket viktig princip inom forskning. Kravet innebär exempelvis att deltagarna i studien får insikt i studiens syfte och upplägg (Bryman 2011, 135).

Mot ovan nämnda diskussion är det nödvändigt att diskutera vilket värde det innebär för studien att använda de studerade personernas riktiga namn. Att publicera de riktiga namnen samt hänvisa till de valda videoklippen skulle självklart innebära en ökad transparens för studien. Detta då läsaren själv kan se på de studerade klipp och på så sätt göra sin egna bedömning av det analyserade materialet. Enligt Bryman (2011, 370) är just bristande transparens en vanligt förekommande kritik mot kvalitativa studier. Jag anser emellertid att studiens transparens fortsatt kan vara hög även då jag väljer att anonymisera de studerade personerna genom att utförligt redogöra för vald analysmetod och urvalsram.

Vidare måste jag som forskare även ta hänsyn till om det skulle kunna innebära någon form av skada för de studerade om deras namn publicerades i studien. Att en studie innebär skada eller

men för de studerade är mycket svårt att veta. Det kan innebära fysisk skada, sämre självkänsla, stress eller annat (Bryman 2011, 132). Jag har inte frågat om ett eventuellt samtycke bland de studerade. Detta på grund utav att många av de studerade har hundratusentals följare och är mycket svåra att kontakta. Då jag inte sökt samtycke från de studerade så vet jag inte om denna studie skulle kunna leda till någon form av skada eller men.

Denna rapport kan komma att publiceras samt att de utsagor som de studerade redogör för är av en privat och känslig natur. Vidare har jag inte frågat om ett eventuellt samtycke bland de studerade. Mot den ovan nämnda etiska diskussionen anser jag att det är mest lämpligt att anonymisera de studerade. Vidare menar jag även att det inte föreligger någon betydelse för studiens syfte och följande forskningsfrågor att publicera namnen, vilket även vägdes in i beslutet att heller inte använda fiktiva namn.

5. Analys

I följande avsnitt presenteras resultatet och analysen av den kvalitativa innehållsanalysen. Centrala teman som återkommit och hittats genom den initiala och selektiva kodningen presenteras i rubrikform som sedan följs av en analys av temat. Först analyseras materialet utifrån de studerade personernas egna redogörelse för hur deras maskulinitet skapas och uttrycks i interaktion med andra. Detta för att belysa den ”personliga fasadens” funktion med tillhörande ”expressiva tillgångar” utgörande av utseendet och manéret (Goffman 1956, 15). Analysen hanterar vidare mer konkreta maskulinitetsuttryck som visats utifrån videons visuella framställning och innehåll, främst utifrån det kroppsliga uttrycket. Vidare diskuteras hur de studerade personerna skapar sin maskulinitet i förhållande till en förståelse av feminitet. Slutligen diskuteras hur den presenterade maskuliniteten på Youtube förhåller sig till olika former av maskulinitet. För att uppfylla studiens syfte avseende hur de transsexuella männen skapar och framställer sin maskulinitet på Youtube är det av intresse att försöka förstå hur en transsexuell identitet förhåller sig till den hegemoniska maskuliniteten. I analysen kopplas det insamlade materialet till de valda teorierna samt den presenterade tidigare forskningen.

5.1 Vikten av att bli sedd som en man

I de studerade videoklippen redogör samtliga av personerna att det är vanligt förekommande att personer i deras omgivning använder fel pronomen och misstar dem för kvinnor. Detta är betydligt vanligare för dem som är i begynnelsen av deras könsbekräftande behandling men även de personer som har fullföljt behandlingen bekräftar att detta var ett stort problem tidigare. De beskriver att när folk använder fel pronomen upplevs det bland annat som ”kränkande”,

”provocerande”, ”sårande” och ”osynliggörande”. Denna kränkthet grundas i att de blir sedda och benämnda för något de inte är eller identifierar sig som. En återkommande beskrivning av personerna är att könsdysfori är en känsla av att befinna sig i ”fel kropp”. En beskrivning som också överensstämmer med definitionen av den medicinska termen (Friedman 2018). En av de studerade beskriver känslan enligt följande:

Precis när jag vaknar. När jag slår upp ögonen så är jag nöjd. [...] Men sen när jag reser mig upp. Så känner jag att det är fel. Jag känner bröstet, jag ser dem. När jag tittar mig i spegeln ser jag den kvinnliga figuren och bröstet och allt som inte stämmer överens med den bilden jag har här inne [pekar mot huvudet].

I ovan citat visas ett exempel på hur de studerade beskriver känslan av att befinna sig i fel kropp och många uttrycker en avsky mot deras kvinnliga kroppsform. En annan person ger ett tydligt exempel på hur könsdysforin även ger sig i uttryck av hur andra betraktar honom genom att motivera sin könsbekräftande behandling på så sätt att; ”It wasn’t a matter of me hating my body, it was basically making sure people saw what I saw”. Detta citat ger intrycket av att han presenterar att behandlingen i första hand var för omgivningen och inte för honom själv. Emellertid redogör han för, i andra videoklipp att han inte trivdes i sin kvinnliga kropp. Han uttrycker att han ogillade sina bröst och hans ”hourglass figure”⁶. De genomförda operationerna var således inte enbart på grund av vad omgivningen skulle tycka. Men denna person visar ändå ett tydligt exempel på hur maskulinitet- och identitetsskapande utgår från interaktioner med andra individer, det vill säga att omgivningen ser på dem som de ser sig själva (Goffman 1956, 10). Även de andra personerna i studien bekräftar detta, att den ”personliga fasaden” (Goffman 1956, 13) är ett viktigt led i den könsbekräftande processen, genom att uttrycka de negativa upplevelserna av att misstas för en kvinna. I de transsexuella männens redogörelse uppstår det en frustration över då den ”personliga fasaden” och de ”expressiva tillgångarna” inte är övertygande nog för omgivningen, vilket resulterar i att de mistas för kvinnor.

I hate it when people say ”she” to me. ”Some people know that I’m trans, but still refuse to say ”he” or call me [hans pojknamn] [...] people are so stuck-up

Ur ovan citat visas den frustration som uppstår då människor använder fel pronomen och misstas mannen för att vara en kvinna. Ur citatet kan även tolkas att han upplever att en del

---

⁶ Ett uttryck för en kvinnlig kroppsform där bröstens, midjans och höfternas mått samt omkrets skapar en timglas-liknande figur

personer medvetet ”misstar” honom för en tjej, möjligtvis på grund utav en trångsynthet och en konservativ syn på transsexualism. Då den ”personliga fasaden” faller, eller inte anses övertygande av omgivningen, innebär detta att de transsexuella männen inte uppfyller de institutionaliserade genusuttryck som grundats i konventionella könsstereotyper och de betraktas som normbrytande (Goffman 1956, 17).

Emellertid måste genusuttryck förstås som mer komplexa än enbart utifrån två binära uppdelningar mellan manligt och kvinnligt. Det finns inte enbart ett sätt att vara man eller kvinna, liksom Connell (2008/1995, 70) redogör för att det finns olika typer av maskuliniteter som är i relation till varandra vilka utesluter, trakasserar och normerar vissa egenskaper. Att de transsexuella männen oavsiktligt eller medvetet misstas för kvinnor då den ”personliga fasaden” inte anses övertygande kan bero på att, inom den hegemoniska maskulinitetens normer och förväntningar finns det inte utrymme för feminina karaktärsdrag eller beteendemönster då femininiteten tillhör maskulinitetens motsats (Connell 2008/1995, 117). Då de transsexuella männen möjligtvis visar på ”expressiva tillgångar” som tillhör konventionella feminina beteenden och yttre attribut faller den ”maskulina fasaden”. Avseende detta belyste Garfinkel (1967, 129–132) en diskrepans i hur biologiskt födda kvinnor kan ses som ”icke-feminina” utan följderna att de faller utanför den kvinnliga könskategori. För transsexuella personer är fallet ett annat. De transsexuella männen synes istället helt falla utanför den manliga könskategori och betraktas som ”icke-män” av sin omgivning då den ”personliga fasaden” anses vara ”icke-maskulin”. Vilket resulterar i att de betraktas eller misstas för kvinnor.

5.1.1 Att ”komma ut” är ett heltidsjobb

Det faktum att personerna redogör för att det är vanligt förekommande att de blir misstagna för kvinnor, medför att deras roller måste anpassas utifrån omgivning och kontext för att anses vara övertygande för publikens ögon (Goffman 1956, 10). Som visats ovan är det också mycket påfrestande för dessa personer att mistas för kvinnor och det är något som de vill motverka. Hur detta påverkar deras maskulinitetskapande är för studien intressant att analysera. En av personerna beskriver hur han var tvungen att ”rätta” folk hela tiden då de misstog honom för en kvinna.

[N]ow when I’m done transitioning I look like I’ve always felt like. So now it’s rare that people mistake me for a girl. [...] But I remember in the beginning of my transition, I had to correct people all the time: ”please don’t call me she - I’m a boy, I’m not a girl” and so on.

Det är återkommande att de transsexuella männen redogör för att de var tvungna att ”komma ut” som kille varje dag, en person beskriver det skämtsamt ”som ett heltidsjobb”. West och Zimmermans (1987) argumenterar de för att genus konstrueras och produceras som en rutinartad, metodisk och återkommande prestation i interaktion med andra (West & Zimmerman 1987, 126). Bland de transsexuella männen synes denna beskrivning överensstämma med deras berättelser – att de är tvungna att ”skapa” sin maskulinitet i varje given situation.

5.2 Förkroppsligad maskulinitet

I analysen framkom även att kroppen har en stor betydelse för de transsexuella männen i deras maskulinitetsskapande, vilket faller i linje med Connells redogörelse (Connell 2008/1995, 97). Skildringen av kroppens betydelse framkommer delvis i den visuella framställningen i YouTube-videon samt i de studerade personernas egna redogörelser för kroppens betydelse. Avseende kroppen är det mest frekventa ämnet som tas upp av samtliga av de transsexuella männen, vikten av att operera bort bröstet. En av personerna beskriver följande: ”Jag vill bara kunna bada utan T-shirt eller BH. Liksom bara kunna gå på stranden utan att behöva ha något över bröstet liksom.”. Detta är en återkommande beskrivning bland de studerade, en vilja att kunna röra sig fritt utan att behöva skylla bröstet. Även bland citaten som presenterats tidigare under analysen visar på att bröstet är ett återkommande ämne. Bröstet utgör en tydlig kroppsdel som även kan synas under kläder och därför blir detta en viktig del för männen att ta bort.

Som diskuterats tidigare i analysen så kan bristande ”expressiva tillgångar” innebära att den personliga fasaden faller som en följd av att en persons rollskapande inte anses övertygande av omgivningen (Goffman 1956, 13). Av de expressiva tillgångarna fyller utseendet en stor roll och utgör en central del i en individs genusuttryck och rollskapande (Goffman 1956, 14). Det blir betydligt svårare att skapa en ”maskulin fasad” om de yttre expressiva tillgångarna inte anses vara maskulina för observeraren, vilket kan resultera i att de transsexuella männen mistas för kvinnor. För de personer som inte ännu genomgått någon bröstoperation redogör de för att de använder en så kallad ”binder”. Den fungerar som en mycket stram BH som skapar ett plattare bröst. En av de studerade som använder en sådan beskriver att - ”When I wear this - I feel a lot more comfortable [...] And also, people see me as male”. Den sammanställda bilden är att de transsexuella männen menar att bröstet medför att fler personer misstar dem för kvinnor. Vilket förtydligar hur maskulinitet- och identitetsskapande utgår från interaktioner med andra individer (Goffman 1956, 10).

Vidare pratar samtliga av männen om deras upplevelser av eller förväntningar på att ta testosteron. De män som fortfarande inte påbörjat intaget av testosteron beskriver en längtan och redogör för testosteronets effekter på kroppen. Testosteronet medför en del kroppsliga förändringar som mörkare röst, ökad kroppsbehåring och en något förändrad kroppsform (Friedman 2019). En mörkare röst fyller en viktig funktion av vad Goffman (1956, 15) benämner som manér. Detta ger ett exempel på att det inte enbart är ett maskulint yttre som förespråkas eller krävs i skapandet av den personliga fasaden. Likt Goffman (1956, 15) belyser är det förväntat av omgivningen att utseendet och manéret överensstämmer. Röstens tonläge och även ett visst ”sätt” att prata kan vara avgörande i de transsexuella människors maskulinitetskapande.

Vidare visade analysen att de transsexuella männen lägger stor vikt vid kroppsbehåring i allmänhet och skägg i synnerhet vilket överensstämmer med den bild som Raun (2012, 156) delger i sin studie, att skägg innebär ett tydligt maskulint utseende. Testosteronet medför att individerna får ett objektivt manligt utseende och manér förenat med de manliga ”expressiva tillgångarna”. Detta resulterar även i en bättre självkänsla och underlättar skapandet av den ”personliga fasaden” (Goffman 1956, 13).

5.2.1 En man ska vara ”stor och stark”

Gemensamt för samtliga av de transsexuella männen är att det finns ett tydligt intresse för träning. Då de pratar om träning, framställs ökad muskelvolym och styrka som motivation till träningen snarare än hälsoskäl. Ett exempel på detta är hur en av personerna skildrar sina förebilder.

Nästan alla jag följer på instagram är män, de är muskelberg med skägg och det är ju typ det jag går och väntar på känner ju jag. Att få börja med testosteron för att komma igång och se ut som dem männen.

Detta är enbart ett exempel av flera ur mitt material på hur muskelvolym framställs som något önskvärt. Vidare redogörs även för att intag av testosteron skapar en större möjlighet för personerna att öka i muskelvolym och styrka på grund utav den förändrade hormonuppsättningen. Att samtliga av de studerade lägger stor vikt vid träning stödjer Connells (2008/1995, 93–94) redogörelse för att träning och en atletisk kroppstyp är en del av den hegemoniska maskulinitetens normer. Inte alla av de studerade har en objektivt atletisk kropp, men samtliga pratar och lägger stor vikt vid träning och visar på att en atletisk kroppstyp tillhör en eftersträvansvärd ”expressiv tillgång” (Goffman 1956, 14–15). De som är muskulösa väljer även att framställa detta tydligt i sina videoklipp genom att exempelvis spänna sina muskler

inför kameran eller så står de ofta utan tröja och visar hela överkroppen. Denna framställning visade även Raun (2012, 151–162) i sin studie avseende de transsexuella männens visuella gestaltning.

De män som själva uttrycker att de inte är nöjda med deras manskropp avseende muskelvolym eller generell storlek beskriver sin kropp med negativa termer. Likt Connell (2008/1995, 95) redogör för är den förkroppsligade maskuliniteten sårbar i de fall då den manliga kroppen inte kan utföra de handlingar som krävs och förväntas av den, vilket skapar en negativ syn på en maskulin kropp som inte lever upp till de atletiska kraven. Ett exempel på en sådan självutlämnande och nedlåtande beskrivning av kroppen är en av personerna i studien som är en lång och smal kille. Han uttrycker att han ogillar sin kroppsform och han redogör för att han önskar att bli större och starkare. Han använder negativt laddade ord då han beskriver sig själv som ”spinkig” med ”nudelarmar” (för att beskriva sina smala långa armar) och ”kycklingben” (ett begrepp för att beskriva långa smala ben). Den här personen presenterar sig själv som att han inte uppfyller den hegemoniska maskulinitetens kroppsideal (Connell 2008/1995) – och beskriver därför sig själv med nedlåtande termer.

En annan av de studerade männen beskriver sig själv som ”tjock” och ”stor” - utan att vara nedlåtande mot sig själv. Han redogör vidare för att han tränar mycket och vill öka i muskelvolym. I citatet nedan visas även hans redogörelse av en idealbild av sig själv och hur han vill vara som man.

[J]ag har alltid strävat efter att vara så manlig jag bara kan. Jag har velat haft arbeten där jag skitar ner mig ordentligt [...] Jag själv vill se mig som den där typiska mannen [...] Jag ser mig själv som hård och den där arbetande mannen med mycket skägg, stora muskler - så tänker jag om mig själv

Denna person visar också ett fokus på stora muskler. Samtidigt visas även ytterligare en bild av den manliga kroppen på sättet han redogör för sitt yrkesmässiga ideal. Ur ovan citat visas att personens bild av ett manligt yrke är att ”skita ner sig” och att mannen är ”hård”. Denna redogörelse av en tungt arbetande man överensstämmer med Connells redogörelse över arbetarklassens maskulinitet (Connell 2008/1995, 95–97). Även där utgör kroppen ett viktigt instrument för männen att visa på den styrka, uthållighet och storlek som krävs för att utöva de tunga arbetena. Gemensamt mellan denna redogörelse samt den atletiska idealbilden av manskroppen, är att mannens storlek ligger i fokus. Den sammanlagda bilden av de transsexuella männens redogörelse för kroppen är därför att muskelvolym och en ökad storlek

tillhör de eftersträvansvärda kroppsidealerna för männen. Vilket även faller i linje med den hegemoniska maskulinitetens kroppsideal (Connell 2008/1995).

5.3 Femininitet – maskulinitetens motsats

I analysen av empirin kunde jag finna att samtliga av de studerade förhöll sig till och redogjorde för liknande teman då de pratade om femininitet. I analysen framkom att dessa personer presenterar sig själva med en distansering till feminina normer och förväntningar i förbindelse med deras maskulinitetskapande, i linje med Connells beskrivning (Connell 2008/1995, 116). Detta synliggörs exempelvis i en videotyp som samtliga av männen har producerat – nämligen en video där de beskriver hur de förstod att de var transsexuella. Där framkommer det att deras upplevelse av könsdysfori delvis handlar om att inte passa in i de kvinnliga eller feminina förväntningarna. En person redogör för detta på följande vis:

I grew up as a tomboy. I felt more comfortable in baggy clothes. I never really dressed like a girl. I got misinterpreted as a guy, even with long hair. [...] People were mistaking me for a guy. And I loved it! I love being mistaken for a guy.

Tomboy (*pojkflicka*) är ett mycket vanligt återkommande ord som de studerade personerna använder för att beskriva hur de var som barn. Det är återkommande att de studerade pratar om deras ovilja att bära ”tjejkädrar” eller smink. Tjejkädrar exemplifieras ibland av personerna som klänningar, blusar eller kjolar. Gemensamt för några av de studerade är även att de redogör för att de inte trivdes med att leka tillsammans med andra flickor.

Jag växte bara upp med bröder. Vi slogs hela tiden hemma. De slog mig och jag slog alltid tillbaka. [...] jag gillade aldrig att leka med dockor eller andra sådana lekar som tjejerna lekte [...] Jag skulle säga att jag var en typisk pojkflicka.

Dessa två ovan nämnda citaten visar tydligt hur de studerade berättar att de upplevde att de inte passade in i de förväntningar som fanns på dem som tjejer. I dessa redogörelser skapas en sorts distansering till det feminina liksom den hegemoniska maskuliniteten använder feminina egenskaper för en form av symbolisk uteslutning (Connell 2008/1995, 116). Det framkommer även tydligt att de transsexuella männen har socialiserats på ett sätt vilket inneburit vissa förväntningar på dem som unga tjejer. Dessa förväntningar utgörs exempelvis av utseende eller manér som grundas i konventionella könsstereotyper (Goffman 1956, 14). Det är först när de är äldre och kan styra sitt eget ”genusuttryck” som de kan välja hur de vill porträttera sig själva (Goffman 1976, 69 - 77).

På sättet de transsexuella männen beskriver sin könsdysfori och upplevelse av att vara man kan

även förstås utifrån att begreppen maskulinitet och femininet förstås i relation till varandra, att de fungerar som sociala avgränsningar och som varandras kulturella motsatser (Connell 2008/1995, 80). Utifrån min analys är det inte givet att de transsexuella männen präglats av den hegemoniska maskuliniteten avseende den symboliska uteslutningen mot femininiteten (Connell 2008/1995, 116). De transsexuella männens distansering till femininiteten kan mycket väl grundas i att, då dessa personer upplever att de är födda i fel kropp, uppstår en naturligt negativ inställning till det feminina. På grund av att det feminina tillhör något som de har förväntats leva upp till mot sin vilja under deras uppväxt. Givet är i vart fall att de transsexuella männen i studien beskriver femininitet som något icke önskvärt. Det är i relation till hur de inte vill vara - som de förstår hur de vill vara.

5.4 Maskulinitetens olika former

För att vidare förstå hur de transsexuella männen skapar och framställer sin maskulinitet på Youtube är det intressant att förstå vilken typ av maskulinitet som skapas. I de studerade videoklippen har det visats att de transsexuella männen talar mycket detaljrikt kring sin upplevda könsdysfori. De talar öppet om deras känslor och upplevelser, det förekommer även att några av personerna gråter då de berättar om deras erfarenheter. Att vara öppen eller att visa känslor är, utifrån den hegemoniska maskuliniteten inte ett eftersträvanvärt beteende (Connell 2008/1995, 252). Denna typ av beteende faller mer i linje med en underordnad maskulinitet, som exempelvis en ”emotionell maskulinitet” (Connell 2008/1995, 114). Vidare redogör några av männen för att de får motta mycket hatkommentarer på Youtube. Ett exempel är en person som beskriver att ”I get a lot of hate comments here on YouTube. A lot of people tell me that I come off as very feminine or even gay.”

Att personer interagerar med dessa transsexuella män via kommentarsfältet och marginaliserar och trakasserar dessa män till en underordnad maskulinitet är i linje med hur Connell beskriver den hegemoniska maskulinitetens inflytande (Connell 2008/1995, 71). Utifrån den hegemoniska maskulinitetens normer och ideal tycks inte en transsexuell maskulinitet passa in och accepteras, utan följderna blir att personerna underordnas den (Connell 2008/1995, 116).

5.4.1 Rollskapande utifrån publik

Att de transsexuella männen är öppna med sin transsexualitet på Youtube motiveras av dem själva genom den publik de avser att nå, i enlighet med hur rollskapandet anpassas efter publik och kontext (Goffman 1956, 10). Många av männen redogör för att deras Youtube-kanaler är till för att sprida kunskap och för att hjälpa andra i samma situation, som en av de studerade beskriver i en video: ”[O]m jag kan hjälpa en transsexuell person så är allt arbete bakom denna

kanal värt det”. En annan person redogör för Youtubes viktiga roll då han förstod att han var transsexuell:

I saw all these trans-Youtuber’s. And I started watching hours and hours and hours of Youtube videos every single day. By many, many trans-Youtuber’s. I didn’t know any transpeople in real life you know. So this online trans-representation was all I had.

Även tidigare forskning på transsexuella personer på Youtube understryker hur plattformen fungerar för att skapa en gemenskap bland transsexuella personer (Horak 2014, Jones 2019). Den tidigare forskningen har visat att Youtube fungerar som en självuppfyllande process där personerna som laddar upp videoklipp legitimeras och uppnår en bekräftelse för vilka de är. Samtidigt som Youtube även har en stor betydelse för tittarna som kan validera sina egna känslor och identiteter gentemot videoklippen (Jones 2019, 97).

Avseende vem som är mottagaren av videoklippen är det även intressant att studera videoklippens visuella framställning. Samtliga av videoklippen, som direkt berör personernas transsexualism och innehåller ett berättande om erfarenheter eller upplevelser, är inspelade i personernas hem, oftast i sovrummet. Övriga videoklipp som berör mer vardagliga situationer kan även vara inspelade utomhus, exempelvis på gymmet eller på stan. Den visuella inramningen av videoklippen är värt att analysera utifrån att det kan ge en förståelse för vilket rollskapande som antas (Goffman 1956, 14). Att många av videoklippen utspelas i sovrummet är intressant utifrån att sovrummet kan liknas vid den rena definitionen av en persons ”backstage” (Goffman 1956, 69). Goffman (1956, 75) redogör för att sovrummet är den plats där personer ofta är vända bort från publikens ögon, där de kan reflektera över sitt egna identitetsskapande och förbereda sitt rollskapande. Att de studerade personerna väljer att spela in dessa videoklipp i sovrummen skulle därför kunna betyda att de betraktar Youtube som ett privat forum där de kan tala öppet om upplevelser och erfarenheter. Denna tolkning faller även i linje med hur Turkle (2011, 185) belyser att människor idag tenderar att agera utifrån en sorts illusion att offentliga profiler eller chatttrum på sociala medier utgörs av privata interaktioner eller konversationer.

5.4.1.1 *”I’m not a transsexual man, I’m a man”*

En av personerna i studien berättar i ett videoklipp att han nyligen börjat på universitetet. Han beskriver att han funderar på om hans klasskamrater har sett hans Youtube-kanal och därmed vet att han är transsexuell. Ur detta kan tolkas att han i interaktion med andra inte intar ett rollskapande som transsexuell utan snarare som man, eftersom han inte berättat om sin

transsexualitet. Denna typ av redogörelse är återkommande bland flera av de studerade, faktum att det är en identitet som man som eftersträvas. En av männen redogör för att "a lot of people will never see me as a man. But this is how I see it, I'm not a transsexual man. I'm a man.". Ur analysen kan därför tolkas att personerna i det vardagliga livet antar "expressiva tillgångar" (Goffman 1956, 14) och genusuttryck utifrån en maskulinitet bortom deras transsexualitet. Dock kan jag inte, utifrån studiens utformning förklara hur deras maskulinitet skapas och framställs utanför Youtubes plattform, det föreligger heller inte studiens syfte. Men för att förstå vilken typ av maskulinitet som skapas och framställs på Youtube är detta intressant att analysera.

Mot bakgrund av de hatkommentarer som personerna får motta samt att några redogör för att de inte i första hand berättar att de är transsexuella kan ha sin grund i att transsexualiteten hämmar ett maskulinitetskapande, utifrån de hegemoniska normkraven (Connell 2008/1995). Även West och Zimmerman (1987, 133) belyser att transsexuella personer tenderar att helt falla utanför den önskade könskategori om de uppvisar motstridiga genusuttryck. Med tanke på de redogjorda syftena med Youtube-kanalerna synes det dock vara just en transsexuell maskulinitet som framhävs på Youtube. Vilket skulle kunna visa på hur de transsexuella männen skapar och anpassar sina roller utifrån varierande kontexter och publik (Goffman 1956, 10).

6. Sammanfattande slutsatser

Utifrån de studerades egna redogörelser har analysen kunnat visa delar av hur de transsexuella männen skapar och framställer sin maskulinitet på Youtube. Analysen har genom de transsexuella männens berättelser kunnat visa hur maskulinitetskapandet gör sig i uttryck via interaktioner med andra genom skapandet av en "personlig fasad" och tillhörande "expressiva tillgångar" (Goffman 1956, 13). Avseende de "expressiva tillgångarna" kan analysen visa kroppens och utseendets centrala del i de studerades maskulinitetskapande. Det centrala som männen lyfter angående utseendet (Goffman 1956, 15) i deras redogörelser är att tydliga kvinnliga attribut som kroppsform och bröst, utgör viktiga delar att förändra och ta bort för. Delvis för deras egna självkänsla men även som ett led i deras rollskapande gentemot andra.

Många av männen redogör för att de misstas för kvinnor, främst i begynnelsen av deras könsbekräftande behandling. De redogör för att detta är mycket kränkande och provocerande för dem samt att de aktivt arbetar för att omgivningen ska se på dem som de ser sig själva. Av detta visas ytterligare hur den "personliga fasaden" (Goffman 1956, 13) är ett viktigt led i den

könsbekräftande processen och visar på hur deras genus skapas i interaktion med andra (West & Zimmerman 1987). Detta medför även att de transsexuella männen är tvungna att ”komma ut” som män samt aktivt arbeta med deras maskulina rollskapande för att förhindra att folk ser på dem som kvinnor. Likt West och Zimmerman (1987, 133) visade att transsexuella personer möter en större utmaning i genusskapande än andra människor. Detta på grund utav att transsexuella tenderar att helt falla utanför könskategorin vid påvisande av ”expressiva tillgångar” tillhörande det motsatta könet. Likt West och Zimmermans (1987, 127) redogörelse för hur genus produceras som en rutinartad, metodisk och återkommande prestation i interaktion med andra synes denna beskrivning överensstämma med männens berättelser – att de är tvungna att ”skapa” sin maskulinitet i varje given situation för att undvika att misstas för kvinnor.

Avseende skapandet av en maskulin ”personlig fasad” (Goffman 1956, 13) presenteras testosteronet som ett centralt instrument för männen. I samband med testosteronet följer expressiva tillgångar tillhörande maskuliniteten. Exempelvis utseendeförändringar avseende kroppen samt röstliga förändringar som underlättar ett manligt manér (Goffman 1956, 15). Vidare har analysen även kunnat visa på vikten av kroppsliga förändringar med hjälp av träning i skapandet av maskulinitet. Avseende kroppen visar samtliga av männen på att muskelvolym och en stor kroppsform är ett eftersträvanvärt ideal. Deras redogörelser för en ideal manlig kroppstyp faller i linje med beskrivningen av den hegemoniska maskulinitetens kroppsideal (Connell 2008/1995). Detta har kunnat visas genom det visuella i videoklippen samt personernas egna redogörelser för kroppens betydelse.

Vidare kan analysen även visa att i samband med de studerade personernas redogörelser kring maskulinitetskapande framkommer en distansering till det feminina. Detta uppkommer i samband med deras redogörelser för att inte passa in i de konventionella kvinnliga stereotyperna. Det har dock varit svårt att visa på om denna distansering beror på den, inom den hegemoniska maskulinitetens symboliska uteslutningen gentemot femininitet (Connell 2008/1995, 116) eller om begreppet maskulinitet måste förstås i relation till femininitet. En slutsats av detta kan vara att det är i relation till hur de inte vill vara (feminina) – som de förstår hur de vill vara (maskulina).

Ur analysen är det även intressant att diskutera den transsexuella maskulinitets roll gentemot den hegemoniska. I de studerade personernas videoklipp är det visat att de är mycket personliga och detaljrika i deras berättelser, något som snarare faller i linje med en underordnad emotionell maskulinitet än de för den hegemoniska maskulinitetens normkrav (Connell 2008/1995, 117).

En marginalisering och uteslutning har även visats utifrån hur några av männen redogör för de hatkommentarer som de får motta samt hur en av personerna ger intrycket av att folk misstar honom för kvinna medvetet och vägrar acceptera hans roll som man. Ur detta kan tolkas att en öppenhet kring deras transsexualitet hämmar deras maskulinitetskapande. Att vara transsexuell anses vara normbrytande och faller inte inom förväntningarna för den kollektiva representationen som maskuliniteten utgör (Goffman 1956, 17). Som en av de studerade uttrycker det - "I'm not a transsexual man, I'm a man.". Ur analysen kan även tolkas att de anpassar sitt rollskapande utifrån kontext och publik (Goffman 1956, 10). Det vore därför intressant att vidareutveckla denna studie till att studera om och i vilken utsträckning det kan finnas en skillnad i transsexuella mäns maskulinitetskapande på Youtube och i det vardagliga livet.

7. Referenser

- Boyd, Danah. & Crawford, Kate. 2012. Critical questions for big data. *Information, Communication and Society*. 15 (5): 662–679.
- Bryman, Alan. 2011. Samhällsvetenskapliga metoder. 2. [rev.] uppl. Malmö: Liber
- Candace, West. & Zimmerman, Don H. 1987. Doing gender. *Gender & Society*. 1 (2): 125 – 151.
- Connell, Robert William. 2008 [1995]. Maskuliniteter [*Masculinities*]. (Sv. övers., Lindén, Åsa). Johanneshov: MTM
- Denscombe, Martyn. 2014. *The good research guide: for small-scale social research projects*. 5. uppl. Maidenhead: McGraw-Hill/Open University Press
- Friedman, Ida. 2018. *Könsdysfori*. 1177-vårdguiden.
<https://www.1177.se/liv--halsa/konsidentitet-och-sexuell-lagning/konsdysfori/>
(Hämtad 2019-04-12)
- Friedman, Ida. 2019. *Könsbekräftande vård och behandling*. Ungdomsmottagningen.
<https://www.umo.se/jag/sexuell-lagning-och-konsidentitet/konskorrigering/>
(Hämtad 2019-04-12)
- Frisén, Louise., Söder, Olle. & Rydelius, Per-Anders. 2017. Kraftig ökning av könsdysfori bland barn och unga: Tidigt insatt behandling ger betydligt bättre prognos. *Läkartidningen*. 23 februari. <http://lakartidningen.se/Klinik-och-vetenskap/Klinisk-oversikt/2017/02/Kraftig-okning-av-konsdysfori-bland-barn-och-unga/> (Hämtad 2019-04-12)
- Gauthier, DeAnn K. & Chaudoir, Nancy K. 2004. Tranny Boyz: Cyber Community Support in Negotiating Sex and Gender Mobility among Female to Male Transsexuals. *Deviant Behavior* 5: 375–98.
- Goffman, Erving. 1956. *The presentation of self in everyday life*. London: Penguin
- Goffman, Erving. 1976. Gender Display. *Studies in the Anthropology of Visual Communication* 3: 69 - 77.
- Goffman, Erving. 2014 [1990]. Stigma – Den avvikandes roll och identitet [*Stigma – notes on the management of spoiled identity*]. (Sv. övers., Matz, Richard). 4. uppl. Lund: Studentlitteratur

- Horak, Laura. 2014. Trans on YouTube: Intimacy, Visibility, Temporality. I Julian B. Carter, David J. Getsy, Trish Salah. *TSQ: Transgender Studies Quarterly*. Upplaga 1 nummer 4. Durham: Duke University Press, 572 – 585
- Hill, Darryl B. 2005. "Coming to Terms: Using Technology to Know Identity." I Reffenetti, Roberto. *Sexuality & Culture: An Interdisciplinary Quarterly*. 9. uppl. New York: Springer, 24–52.
- Jones, Lucy. 2019. Discourses of transnormativity in vloggers' identity construction. I Alexandre Duchêne (red.) & Florian Coulmas. *International Journal of the Sociology of Language*. Berlin: De Gruyter, 85 – 101
- Messerschmidt, James W. 2004. *Flesh and blood: adolescent gender diversity and violence*. Lanham, MD: Rowman & Littlefield Publishers
- Nationella sekretariatet för genusforskning. 2016. *Om genusforskning*.
<https://www.genus.se/kunskap-om-genus/om-genusforskning/>
 (Hämtad 2019-04-11)
- O'Riordan, Kate. 2005. Transgender Activism and the Net: Global Activism or Casualty of Globalisation. I Wilma de Jong (red.), Martin Shaw och Neil Stammers. *Global Activism, Global Media*. London: Pluto, 179–193.
- Raun, Tobias. 2012. *Out online: trans self-representation and community building on YouTube*. Roskilde: Roskilde University
- Rennstam, Jens. & Wästerfors, David. 2015. *Från stoff till studie: om analysarbete i kvalitativ forskning*. 1. uppl. Lund: Studentlitteratur
- Riksförbundet för homosexuellas, bisexuellas, transpersoners och queeras rättigheter. 2019. *Frågor och svar om vård för unga med könsdysfori – RFSL*.
- Riksförbundet för homosexuellas, bisexuellas, transpersoners och queeras rättigheter Ungdom. 2019. Ordlista.
<http://www.transformering.se/vad-ar-trans/ordlista> (Hämtad 2019-05-15)
- Salmi, Peter. 2017. *Utvecklingen av diagnosen könsdysfori i Sverige*. Rapport från Socialstyrelsen.
- Scott, Susie. 2015. *Negotiating Identity: Symbolic Interactionist Approaches to Social Identity*. John Wiley & Sons
- Socialstyrelsen. 2019. *Rättsliga rådet*.
<https://www.socialstyrelsen.se/SiteCollectionDocuments/rattsliga-radets-uppgifter.pdf> (Hämtad 2019-04-12)

- Townsend, Leanne. & Wallace, Claire. 2016. *Social Media Research: A guide to Ethics*. Framställt av The University of Aberdeen & finansierat av Economic and Social Research Council.
- Turkle, Sherry. 2011. *Alone together: why we expect more from technology and less from each other*. New York: Basic Books
- Wharton, Amy S. 2012. *The sociology of gender: an introduction to theory and research*. 2. uppl. Chichester: Wiley-Blackwell
- Whittle, Stephen. 1998. The Trans-Cyberian Mail Way. *Social and Legal Studies* 9 (3): 389–408.
- YouTube. u.å. *YouTube for Press*.
<https://www.youtube.com/intl/en-GB/yt/about/press/> (Hämtad 2019-04-15)
- YouTube Creator Academy. u.å. *Lektion: Sökning och upptäckt på YouTube*.
<https://creatoracademy.youtube.com/page/lesson/discovery?hl=sv#strategies-zippy-link-1> (Hämtad 2019-04-15)